

Система управління використанням природних ресурсів вимагає впровадження інноваційних підходів в управління природокористуванням, підвищення ефективності прийняття управлінських рішень, проведення реформування, а також чіткого законодавчо закріпленого розподілу управлінських функцій.

Література

1. Дзяди́кевич Ю.В. Економіка довкілля і природних ресурсів: монографія / Ю.В. Дзяди́кевич, Б.О. Язлюк, Р.Б. Гевко та ін. - Тернопіль: Астон, 2016. – 392 с.
2. Dziadykevych Yu.V. Aspects of multi-method management of natural resources / Yu.V. Dziadykevych, M.V. Buriak, R.I. Rozum, I.V. Liubezna, B.P. Duda // Innovative Solutions in Modern Science. International Journal. – Dubai, 2017. – № 2 (11). – С. 27-43.
3. Розум Р.І. Еколого-економічні системи: основні аспекти / Р.І. Розум, М.В. Буряк, І.В. Любезна // Науковий огляд. Науковий журнал. – Київ, 2015. – № 6 (16). – С. 33-49.
4. Rozum R.I. Improving efficiency of using agricultural land / R. I. Rozum, I. V. Liubezna, O. M. Kalchenko // Науковий вісник Полісся. – 2017. - № 3 (11). Ч. 1. – С. 193-196.
5. Розум Р. Формування просторової структури землекористування в нових соціально-економічних умовах [Текст] / Руслан Розум, Валентин Карпенко // Теоретичні та прикладні аспекти розвитку аграрного бізнесу України : матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю [м. Тернопіль, 28 жовт. 2015 р.] – Тернопіль: Економічна думка, 2015. – С. 200-202.

Дмитро ГАЙТКО

слухач магістратури

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

У процесі формування ринкової економічної системи необхідною умовою формування стабільного становища і розвитку підприємства є здійснення ним ефективної інвестиційної діяльності. Це дозволяє маневрувати фінансовими ресурсами господарюючих суб'єктів та, шляхом їх ефективного використання, забезпечити безперервність процесу виробництва та реалізації товарів та послуг, на основі його постійного відновлення і розширення.

Інвестиційна діяльність підприємства є об'єктивним процесом, який розвивається відповідно до властивих йому закономірностей і відіграє важливу роль для розвитку економіки. Суб'єкти господарювання змушені приймати рішення щодо залучення фінансових ресурсів у вигляді інвестицій для зміцнення економічної безпеки підприємств та подолання фінансових проблем [1, с. 132].

Інвестиції визначають темпи розвитку виробництва і є стимулом для розвитку науково-технічного прогресу та гарантією сталого розвитку. У нинішніх умовах господарювання для українських підприємств однією з головних проблем є залучення інвестиційних і інноваційних ресурсів. Загалом, в Україні діючий механізм інвестиційної діяльності є неповним і не має достатньої методологічної та методичної основи. У ньому відсутні такі складові, як фінансовий механізм інвестиційного процесу відтворення капіталу, фінансово-кредитний механізм інвестиційної діяльності, механізм формування ресурсів і джерел інвестування на підприємстві, механізм державного регулювання інвестиційної діяльності, формування ринку капіталу та ринку інвестицій.

Нарощування обсягів інвестицій і підвищення ефективності управління інвестиційною діяльністю підприємств є основними умовами структурної перебудови господарства, що створюють передумови економічного зростання. Від оптимального використання інвестицій як на мікро-, так і на макрорівні залежить виробничий потенціал країни, його ефективність, галузева і відтворювальна структура суспільного виробництва.

Сьогодні управління інвестиційною діяльністю підприємств стає невід'ємною ланкою структури суспільного відтворювального процесу, без якого неможливо забезпечити успішний соціально-економічний розвиток суспільства і зростання ефективності виробництва.

Український ринок відноситься до числа ринків, що розвиваються, для яких, як правило, характерні підвищені інвестиційні ризики. У міру того, як такого роду ринки структуруються і на них стабілізуються правила гри, приплив інвестиційного капіталу збільшується. Багато в чому цьому сприяють заходи щодо поліпшення інвестиційного клімату на макрорівні, з одного боку, а з іншого – поступово напрацьовуються нові методи сучасного управління інвестиційною діяльністю на мікрорівні.

Разом з цим, інвестиційна діяльність підприємств в Україні, так само як і організація внутрішнього середовища підприємства, потребує серйозного реформування: до сих пір немає адекватної законодавчо-нормативної бази в даній сфері, відсутні нові підходи до формування інвестиційних ресурсів і методів управління ними. Існує невирішеність в практичному плані проблеми удосконалення процесу інвестування та управління інвестиційною діяльністю промислових підприємств, реорганізації форм і методів управління в сфері матеріального і нематеріального виробництва в умовах незавершеності трансформації української економіки в ринкове господарство, а також недостатнє висвітлення даної проблеми у вітчизняній і зарубіжній літературі. У більшості досліджень увагу приділено проблемі оцінки ефективності інвестицій, проте залишається недостатньо вивченою проблема управління інвестиційною діяльністю сучасного промислового підприємства.

Саме тому дослідження ефективності інвестиційного процесу, його впливу на соціально-економічну стійкість підприємства є актуальним завданням для менеджменту підприємства, оскільки тільки з його дозволу підприємство стане ефективним. Головною метою управління інвестиційною діяльністю підприємства є отримання максимального прибутку не тільки в поточному, а й у перспективному періодах. Це передбачає вирішення низки питань, зокрема: розробка інвестиційної стратегії підприємства; пошук і формування інвестиційних ресурсів; оцінка ефективності проектів; формування та оцінка інвестиційного портфеля; оцінка інвестиційної привабливості підприємства та ін. [2, с. 168].

Система управління інвестиційною діяльністю підприємства є частиною загальної системи управління підприємством і включає розробку напрямків діяльності підприємства в частині інвестиційної політики, орієнтованої на збільшення прибутку, за рахунок довгострокових вкладень капіталів, призначених для створення, розміщення, реконструкції, модернізації, технічного переозброєння підприємства. Отже, ефективність системи управління буде досягатися за рахунок поліпшення інвестиційної діяльності в основних її частинах: організаційна забезпеченість, інформаційна забезпеченість, планування, контроль, моніторинг інвестиційних проектів, проведення фінансово-економічних розрахунків, оцінка ефективності.

Література

1. Ємець О.І. Інвестиційна привабливість підприємств регіону в умовах глобалізації економіки / О.І. Ємець, Х.О. Волошинович // Східна Європа : економіка, бізнес та управління. – 2016. – № 4. – С. 132-137.

2. Пилипенко А.П. Управление инвестиционной деятельностью предприятия / А.П. Пилипенко // НИРС – первая ступень в науку : сборник научных трудов по материалам XXXIX международной научно-практической конференции. – Часть II. – Ярославль: Изд-во ФГБОУ ВО Ярославская ГСХАЮ, 2016. – С. 167-169.